

Ware christelijke eenheid

David Cloud, <http://wayoflife.org/>, 2009

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

De roep naar christelijke eenheid wordt vandaag overal gehoord, bij katholieken en protestanten, modernisten en evangelicals, emergenten en zelfs sommige fundamentalisten.

Wat wij nu moeten doen is boven het emotionalisme van deze beweging uitkomen en nuchter natrekken wat de Bijbel zelf over eenheid leert.

Johannes 17:21 -- "opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt"

De moderne oecumenische beweging heeft Johannes 17:21 aangewend als een van haar themaverzen. Ze beweert dat de eenheid waarvoor Christus bad, een oecumenische eenheid is van belijdende christenen met veronachtzaming van een aantal bijbelse doctrines. De context echter van Johannes 17 vernietigt deze mythe. In Johannes 17 maakt de Heer duidelijk dat de eenheid waarvoor Hij bad een eenheid is die gebaseerd is op verlossing, waarheid en afscheiding van de wereld.

"6 Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben **Uw woord in acht genomen**. ... 8 Want **de woorden die U Mij gegeven hebt**, heb Ik hun gegeven, en **zij hebben ze aangenomen**, en zij hebben daadwerkelijk **erkend** dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben **geloofd** dat U Mij gezonden hebt. ... 14 Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat **zij niet van de wereld zijn**, zoals Ik niet van de wereld ben. ... 17 **Heiligen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid**. ... 19 En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij **geheiligd zijn in de waarheid**" (Johannes 17:6, 8, 14, 17, 19).

Hier wordt geen eenheid beschreven van ware christenen met valse christenen-in-naam; geen gezonde leer met ketterij. Dit is geen eenheid die leerstellige verschillen negeert ter wille van een grotere gemeenschap.

In feite is er niets in Christus' gebed dat aangeeft dat de mens wat dan ook moet doen om de beschreven eenheid te creëren. Johannes 17 is geen gebod dat gericht is tot de mens; het is een Hogepriesterlijk gebed dat gericht is tot de Vader, en het gebed werd beantwoord. Het beschrijft een geestelijke realiteit die door God was gecreëerd onder echte, wedergeboren heiligen die toegewijd zijn aan de Schrift - niet een mogelijkheid die gerealiseerd moet worden door mensen.

1 Korinthiërs 1:10 -- "Maar ik roep u ertoe op, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u allen eensgezind bent in uw spreken, en dat er onder u geen scheuringen zijn, maar dat u hecht aaneengesmeed bent, één van denken en één van gevoelen"

In dit vers zien we dat bijbelse eenheid eerst en vooral een kwestie is van het hebben van één geest. Dit is tegengesteld aan de oecumenische filosofie van "eenheid in diversiteit". Het type van eenheid dat we vinden in de oecumenische beweging is helemaal geen ware eenheid; het is verwarring; het is "Babel".

Merk verder op dat de eenheid die God eist betrekking heeft om de plaatselijke vergadering. Deze vermaning werd eerst en vooral gericht tot een kerk. Het is mogelijk om de beschreven eenheid in de vergadering te hebben, omdat doctrine kan aangenomen en opgelegd worden door een geloofsverklaring of verbond van de kerk. In een kerk kunnen we een uniforme leer hebben over Christus, de Heilige Geest, redding, geestelijke gaven, heiliging, christelijk gedrag, profetie, enz., omdat we

een geloofsverklaring en vereisten hebben voor kerklidmaatschap, en we hebben ook herders-opzieners en discipline; maar dat alles is onmogelijk in een brede oecumenische context.

Efeziërs 4:1-6 -- “Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is, 2 in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen, 3 en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede: 4 één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, 5 één Heere, één geloof, één doop, 6 één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is”

In deze passage zien we de ware bijbelse eenheid, en die staat ver weg van de oecumenische filosofie.

Ten eerste: ware christelijke eenheid is een eenheid van de Geest (Efeziërs 4:3)

Dit betekent dat het een eenheid is van hen die wedergeboren zijn en geleid worden door de Geest van God. Contrasteer dit met het oecumenische concept van samenbrengen van ieder die de naam van Christus noemt, ongeacht zijn of haar eigenlijke geestelijke toestand. Op een grote oecumenische conferentie in St. Louis in 2000 (het Noord-Amerikaanse Congres over de Heilige Geest & Wereldevangelisatie) vroeg ik velen die een badge droegen: “Wanneer bent u wedergeboren?” Niet één gaf een schriftuurlijk antwoord. Sommigen zeiden dat ze wedergeboren werden bij hun doop; anderen toen zij een charismatisch-achtige ervaring hadden. Weer anderen waren niet vertrouwd met de term. Maar al deze mensen waren intiem wel verwickeld in leiderschap binnen de oecumenische beweging.

Ten tweede: ware christelijke eenheid is een eenheid van het ene geloof (Efeziërs 4:5)

Bijbelse eenheid is onmogelijk los te koppelen van het eenmaal overgeleverde geloof dat onderwezen werd door de apostelen. Gods volk wordt opgeroepen: “om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3). Er bestaat geen eenheid tussen hen die de Bijbel geloven en volgen, en hen die dat niet doen. Merk op dat “het geloof” hier niet opgedeeld is in hoofdzaken en bijzaken. In Mattheüs 23:23 leerde Jezus dat alhoewel niet alle Schriftwoorden van even groot belang zijn, alles een zeker belang heeft. Niets wat door de Schrift geleerd wordt moet geminacht of opzij gezet worden ter wille van eenheid. In 1 Timotheüs 6:14 leerde Paulus Timotheüs om de apostolische leer onbevlekt en onberispelijk te houden tot de wederkomst van Christus. Vlekken zijn klein en ogenschijnlijk niet zo’n belangrijke dingen. Paulus leerde Timotheüs dus de waarde van elk schriftwoord. Het thema van 1 Timotheüs is praktische kerkelijke waarheid (1 Timotheüs 3:15). In deze brief behandelt Paulus zulke dingen als kerkbestuur (1 Timotheüs 3) en de rol van de vrouw in kerkelijk werk (1 Timotheüs 2). Dit zijn nu juist de dingen die typisch afgezwakt worden in oecumenische ondernemingen, omdat ze van “secundair” belang geacht worden. Maar Paulus leerde Timotheüs al deze dingen onbevlekt en onberispelijk te houden tot Jezus terugkomt. Timotheüs werd onderricht “geen andere leer te onderwijzen” (1 Timotheüs 1:3). Dit is de meest strikte standaard voor doctrine, en wanneer men deze standaard aanhoudt is het onmogelijk oecumenisch te zijn, zelfs niet in de meest milde nieuw-evangelische zin.

Ten derde: ware christelijke eenheid is een eenheid die gevonden wordt in de NT-vergadering

Het gebod van Efeziërs 4:3 is gericht tot de kerk te Efeze (Efeziërs 1:1), niet tot “het wereldwijde lichaam van Christus”. Zoals we zagen is het mogelijk bijbelse eenheid na te streven binnen de plaatselijke vergadering omdat doctrine en gerechtigheid daar kunnen opgelegd en bewaard worden. Daarbuiten, evenwel, is er geen bijbelse discipline, leiderschap of opzienschap. Wanneer christenen een interkerkelijke of parakerk-eenheid willen nastreven, zijn er altijd compromissen, want respect voor elk aspect van het nieuwtestamentische geloof resulteert in verdeling in plaats van eenheid. Ik ben niet verantwoordelijk om een eenheid te onderhouden met elke belijdende christen in de wereld, maar met de gelovigen in mijn vergadering, in mijn lokaal lichaam, en met anderen waarmee ik echt gelijkgestemd ben. De Bijbel zegt dat we God “*eensgezind, met één mond*” moeten verheerlijken (Romeinen 15:6). Dit is geen beschrijving van enig oecumenisme! Dit is enkel mogelijk in de nieuwtestamentische vergadering, waar gelovigen zich samen kunnen verenigen in leer, geest en doel, op een manier die onmogelijk is in een bredere context.

Filippenzen 1:27 -- “Alleen, wandel het Evangelie van Christus waardig, opdat ik, of ik nu kom en u zie of dat ik afwezig ben, van uw zaken mag horen dat u vaststaat in één geest, en dat u samen eensgezind strijdt door het geloof in het Evangelie”

Ten eerste: we leren hieruit dat bijbelse eenheid een werking is van de lokale kerk

Deze instructie werd gericht tot de kerk te Filippi. Ware christelijke eenheid is geen parakerk- of interdenominale zaak.

Ten tweede: bijbelse eenheid betekent het hebben van één geest

Het is geen oecumenische “eenheid in diversiteit”. Vergelijk Romeinen 15:5-6; 1 Korinthiërs 1:10; 2 Korinthiërs 13:11.

Ten derde: bijbelse eenheid vereist een volkomen verbintenis aan het ene apostolische geloof

Het nieuwtestamentische geloof is geen serie afzonderlijke doctrines, maar is een verenigd lichaam van waarheid waarin alle doctrines passen. Het is onschriftuurlijk te denken dat slechts enkele “essentiële” bijbellingen noodzakelijk zijn, terwijl andere nieuwtestamentische leringen en praktijken slechts van derde orde zijn en dus genegeerd kunnen worden ter wille van de eenheid.

Zoals we gezien hebben instrueerde Paulus Timotheüs om elk aspect van bijbelse waarheid “onbevlekt en onberispelijk in acht te nemen, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus” (1 Timotheüs 6:14). Dit verwijst naar details van Gods Woord. En het is onmogelijk in alle aspecten on dubbelzinnig te staan voor nieuwtestamentische waarheid én een brede gemeenschap te hebben in dit afvallige uur, en als iemand zich toewijdt aan een brede gemeenschap dan moet hij noodgedwongen zijn boodschap willen inperken.

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)